UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Quarta, an liceat alicui co[m]matre[m] vxoris sue ducere in vxore[m]? Sic: mortua vxore, si co[m]maternitas matrimonium precessit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

¶ Qui ex cõpatre vel cõmatre poſt ſuſceptos filios de fonte nati fuerit cõiugi nõ poſſunt.

Poſt ſuſceptum vero de fonte filiũ vel filiã ſpiritualem qui ex cõpatre vel cõmatre nati fuerint, mrĩmonio coniungi nõ poſſunt: q2 leges ſeculi non emancipatos [a] adoptiuis prohibent copulari.

Idem ex libro digeſtorũ tit. de ritu nuptiarum perpendit, in quo ita legitur.

¶ Palea.

Per adoptionẽ queſita fraternitas eouſq3 impedit nuptias donec manet adoptio. ideoq3 eã quã pater me⁹ adoptauit ⁊ emancipauit, potero vxorem ducere. Eque ⁊ ſi me emãcipato illã in ptãte retinuerit, poterim⁹ iungi matrimonio. Itaq3 volenti generũ adoptare, ſuadet vt filiã emancipet. Similiter ſuadetur ei q̃ velit nurũ adoptare, vt emancipet filium. Si quis vero aliquo fortuito caſu filiã ſue cõmatris vxorem acceperit, non cogitur eam dimittere.

Unde in Triburienſi concilio legitur.

¶ Non cogitur q̃s dimittere filiam ſue cõmatris quam duxit in coniugium.

Illud etiã nec canonica inſtitutione definim⁹ [b], nec interdictione aliqua refutamus: ſed pp̃ter eos q̃ diuerſe de eo ſentiũt, hoc loco aliq̃d cõmemoramus. ſi quis ſue ſpiritualis commatris filiam [c] fortuito [d] ⁊ ita contingente rerum caſu in coniugium duxerit, ↄſilio maturiori ſeruato habeat, atq3 honeſte legitimo cõiugio operam det.

¶ Queſtio .iiij.

Relictam [e] vero ↄpatris vxoris ſue null⁹ in coniugium ducere poteſt.

Unde Nicolaus papa ſcribit Conſtantiẽ. epiſcopo Salomoni.

Poſt ſuſceptum. ¶ Caſus. Scdm Gr. ⁊ Alexã. caſus huius ca. ſic poni debet. Dicit in hoc ca. q̃ filij nati ex duob⁹ compatrib⁹, ſimul copulari nõ poſſunt, q2 etiam adoptiuis exiſtẽtib⁹ in poteſtate copulari non poſſunt. Unde dixit Alexan. huic ca. derogatum per precedens ca. Urbani. H. autem intelligit hoc cap. ſm precedẽs, ſcʒ q̃ filij duorum ↄpatrum poſſunt copulari ad inuicem, preter q̃ȝ ille perſone p quas ↄpaternitas eſt cõtracta. Idem intelligit de tenente et mergente: tamẽ bene poſſunt ↄtrahere cũ ſororibus vel fratribus ſuſcepti vel ſuſcepte.

Iſtud ca. ſm hu. nõ eſt abrogatũ.

¶ Poſt ſuſceptũ. Si intelligim⁹ hoc ca. prout Alexan. innuit ex̃ d̃ cogna. ſpiri. cap. j. vt ſcilʒ deroget ei per precedens cap. legas literam prout iacet. vel ſi vis potes addere in litera, non poſſunt cõiungi: ſupple filijs ſpũalib⁹: ⁊ ſic non eſt correctum. Et male intellexit Alexan. hoc ca. nã dicit cap. Urbani eſſe poſteri⁹, ⁊ ita derogaret alij ca. Paſchalis: cum tamẽ Urban⁹ Paſchalẽ preceſſerit. Sed dici poteſt q̃ hec litera eſt mẽdoſa vbi dicit Paſchalis ſecund⁹. nã debet dici ibi Paſchalis primus, nam primus Paſchalis preceſſit Urbanum ſecundum. vnde nihil eſt in litera ſupplendum, ⁊ eſt hoc abrogatum, et intelligit prout ſonat, ⁊ huic iuri antiquo innititur illa conſuetudo extra de cog. ſpiri. ſuper eo.

iij. ps.

a ¶ Nõ emãcipatos. Nã fili⁹ emãcipat⁹ bene põt copulari filie adoptiue. ff. de ritu nup. per adoptionẽ: vel emãcipate ſcʒ adoptiuus copulari poteſt.

Per adoptionẽ. ¶ Caſus. Dicit in hac lege q̃ durãte adoptione adoptiu⁹ fili⁹ ⁊ naturalis in eiuſdẽ poteſtate exiſtentes ↄtrahere non poſſunt: ſed ſi alteruter emancipetur, ↄtrahere poſſunt.

¶ Si q̃s vo. ¶ Hec eſt. iij. pars. q. ſm Jo. de fan.

¶ Caſus. Nõ ſolũ fili⁹ põt ducere in vxorẽ ſororẽ ſuſceptẽ a patre, ſʒ etiã ipſe pater: ⁊ ſi acceperit, ſeparari non debet: ⁊ ad hoc inducit ſequens ca.

Illud etiã. ¶ Caſus. Dicitur in hoc ca. q̃ ſi aliquis fortuito caſu duxerit in vxorẽ filiã cõmatris ſue que non eſt ſua filia ſpũalis, non debet ab ea ſeparari: ſʒ ſub honeſto coniugio eam retinebit.

Deh⁹ no. xxx. ij. diſti. habuiſſe in fi.

b ¶ Definimus. Immo poſtea definit. ⁊ ita in re dubia certa fertur ſententia vbi de iure dubitat.

c ¶ Filiã. ſcʒ cõmatris poſſe ducere in vxorẽ. c ¶ Filiã. Hic vides q̃ pater ſpiritualis poteſt copulari ſorori filie ſpiritualis, ſimiliter ⁊ filie poteſt, q2 talis cognatio non extẽditur. ſimiliter dico q̃ pater poteſt ſumere filiam ſpiritualem filij carnalis: licet eñ cognatio ſpiritualis deſcendat de patre ad filios, non tamen de filio ad patrem.

Pater ſpũalis licite copulat ſorori filie ſpũalis.

d ¶ Fortuito. idẽ ſi ex propoſito. Argu. d̃. q. j. dictũ.

Sʒ q̃re nõ extẽdit dic q̃ hoc ideo eſt q2 filia ſpũalis filij mei carnalis nec eſt filia mea carnalis nec ſpiritualis nec neptis: q2 cogtio ſpũalis vltra paternitatẽ vel filiationẽ nõ extẽdit: vt d̃r. d̃. e. i ſum. ſi filia autẽ ſpũalis patris mei ſoror mea eſt: vt. d̃. e. c. j. et cũ ea ↄhere nõ poſſuʒ: vt ibi d̃. Archi.

e ¶ Relictã vero. Hec queſtio diuidit in tres partes. In pma quarũ dicit q̃ ſucceſſiue poteſt quis habere duas commatres vxores: in duobus tm̃ caſibus. ſ. ſi fuerint commatres ante matrimonium: vel ſi filium mee vxoris accepit ab alio viro, alias non. Secunda ibi: Econtrario. Tertia ibi: Notãdum. Jo. de fan.

¶ Caſus. Hic intitulat quarta queſtio qua queritur an quis poſſit accipere in vxorẽ relictã cõpatris vxoris ſue. i. an aliq̃s poſſit habere duas commatres diuerſis tẽporib⁹ in vxores. In tribus primis ca. ⁊ in vlt. dicitur q̃ non, in medijs q̃ ſic, ſed Gra. diſtiguit. j. eo. §. notandum. ita dicẽs ſi vxor mea ſuſceperit filiũ Berte de ſacro fonte: ſi poſtea meam vxorem cognouero, Berta tunc efficitur commater mea, ⁊ tunc cum ea contrahere non potero. quod non placet Hug. ⁊ ideo ſic diſtinguit, ſcʒ an compaternitas vel cõmaternitas precedat carnalẽ copulã, an ſequatur. Si precedit, tũc licite poteſt q̃s habere duas cõmatres. Si autẽ ſequatur, aut vterq3 coniugum vel alter ſuſcipit filium alterius, aut fili⁹ eoꝝ cõmunis ſuſcipitur ab illo, aut fili⁹ alteri⁹ eoꝝ tantũ ſuſcipit. In primo ⁊ ſecundo caſu non poteſt quis habere duas commatres, in tertio ſic. De hoc plenius dicitur in ſumma hui⁹ queſtionis, ⁊ in ſumma Hug.

e ¶ Relictã. Hec eſt tertia queſtio, an q̃s poſſit accipere in vxorẽ relictã cõpatris ſue vxoris: ⁊ lʒ ſub hac forma verboꝝ hec queſtio pponat hic dũtaxat: tamẽ videtur hic poni queſtio, an ſcʒ aliquis diuerſis tẽporibus poſſit contrahere cum duab⁹ commatrib⁹. In trib⁹ primis capitu. et in vlti. dicit q̃ non, in medijs q̃ ſic. Gra. hoc modo ſoluit queſtionem hanc. j. e. §. notandum. q̃ ſi vxor mea ſuſcipit Berte filium de ſacro fonte: ſi poſt vxorem meam carnaliter cognoſco, tunc Berta efficitur mihi cõmater, ⁊ nunq̃ȝ eam ducere potero: vt. j. ca. j. et vlti. ſi vero vxorẽ non cognouero, tũc Berta non efficitur mihi cõmater: ⁊ mortua vxore mea, potero eam ducere. et ita

Matrimoniũ vtrum poſſit ſucceſſiue ↄhi cũ duab⁹ cõmatrib⁹.

habeo duas cōmatres diuerſis temporibus: vt cap. medijs. Sed hec ſolutio indigna eſt relatu, ⁊ ideo non legamus ca. ſm eam. Cãcellata ergo ea opinione, ⁊ R. ⁊ Jo. qui diſtinxerūt inter directam ⁊ indirectam compaternitatem, cum non ſit autētica: dico referre an compaternitas vel cōmaternitas precedat carnalem copulā, an ſequatur. ſi precedat, licite poteſt q̄s habere duas commatres: q2 ꝑ vnionem carnis ſequentem non pertrãſit ad vnionem ſpiritus precedentem: vt. j. ea. poſt vxorē. Si autē ſequatur aut alter coniugū, vel vterq3 ſuſcipit filiū alterius: aut filius eorum communis ſuſcipit ab alio, aut filius alterius eorū tantū ſuſcipitur. in primo et ſecundo caſu non poteſt q̄s habere duas cōmatres: i tertio poteſt, q2 licet efficiatur aliq̄s cōpater vxoris mee: non tamen eſt mihi cōpater, niſi filius eius ſit et meus qui leuatur de ſacro fonte. Vñ breuiter teneas q̄ ſi cōpaternitas ſequat carnalem copulā, in nullo caſu poteſt aliq̄s habere duas cōmatres, vel aliq̃ duos compatres, niſi hoc ſolo caſu quando filius tantū alterius ſuſcipitur de ſacro fonte.

Gen. ij. d.

Duas cōmatres alicui habere non licet.

Sciſcitaſ a nobis ſanctitas veſtra ſi aliquis homo duas cōmatres habere valeat vnā poſt alterā. i quo meminiſſe d3 ſcriptū eſſe: Erunt duo in carne vna. Itaq3 cū cōſtet, q2 vir ⁊ mulier vna caro ꝑ cōnubiū[a] efficiunſ: reſtat nimirū virū cōpatrē ꝯſtitui illi mulieri cuius mrīmonio aſſumpta vxor cōmater eſſe videbaſ. ⁊ idcirco liquet virū illi femine nō poſſe coniungi in copulā q̄ cōmater eius erat, cum qua idē fuerat vna caro effectus.

Itē ex concilio Calcedonē.

Octo annis peniteat q̄ duabus cōmiſceſ cōmatribus.

Si pr ⁊ filius, aut duo fratres cū vna muliere, aut ſi cū matre ⁊ filia, aut cū duabus ſororibus, aut cū duabus cōmatribus aliq̄s cōcubuerit: ſm antiquā et humaniorē definitionē octo[b] annis peniteat.

Item Innocentius Exuperio Toletano epiſcopo.

Nullus duabus cōmatribus commiſceatur.

Si quis [c] ex vno coniugio[c] filium aut filiā alterius de ſacro fōte ſuſceperit: aut ad chriſma tenuerit, vel chriſtianitatis[d] miniſteriū [d] dederit: ambo ⁊ vir ⁊ vxor compatres[e] exiſtūt parētibus infãtis: q2 vir ⁊ mulier caro[f] vna effecti ſunt.

E contrario[g] inueniſ in cōcil. Triburienſi ca. xlviij.

Uxorē cōpatris ducere pōt cuius ipſa cōmater nō fuerat.

Qui ſpiritualē[h] h3 cōpatrē cuius filium de lauacro ſacri fontis accepit, ⁊ eius vxor cōmater non eſt: liceat ei defuncto ꝯpatre ſuo eius viduā ducere i vxorē, ſi nullā h3 ꝯſanguinitatis ꝓpinquitatē. q̄d enī nunq̄d nō poſſunt ꝯiūgi, quos nulla ꝓpinquitas carnalis, vel nulla gñatio ſecernit ſpūalis?

Itē in epiſtola Paſchalis pape. ij. ad Rheginū epiſcopū.

De eodem.

Sciſcitaſ. ¶ Caſus. Martini vxor ſuſcepit filiū Berte de ſacro fonte poſtq̄ vna caro fuerat effecta cū Martino: queſitū fuit vtrū Martinus poſt mortē vxoris poſſit ducere Bertā in vxorē. ⁊ reſpondet q̄ non, q2 Berta eſt eius commater, cū vxori eius fuerat commater cū qua iam vna caro fuerat effectus.

a ¶ Per cōnubium. i. per carnalem copulam: vt. xxvij. q. ij. Agathoſa.

b Si pater. ¶ Octo annis. ſeptēnis penitētia indicit ꝓ quolibet peccato mortali: vt. xxxiij. q. ij. hoc ipſum. niſi aliud ſuadeat criminis enormitas, vel dignitas perſone: vt. xxxiij. q. ij. hoc ipſum. §. hoc autē.

c Si q̄s. ¶ Ex coniugio. i. ex coniugibus.

d ¶ Chriſtianitatis miniſteriū dederit. immergēdo. §. j. q. j. q̄d quidā. Alij exponunt, dederit chriſtianitatis miniſterium. i. tenuerit ad catechiſmum: vt de conſe. diſt. iiij. in catechiſmo.

e ¶ Compatres. Expreſſe hic colligitur, cum alter coniugum ſuſcipit filium alicuius: ſtatim ambo coniuges efficiuntur compatres illius. ergo nihil refert an poſt carnaliter commiſcerentur vel non, prout voluit dicere H. et Jo. j. e. §. notandum.

Cōpaternitas viri porrigitur ad vxorē.

f ¶ Caro. ergo per ſponſam de preſenti non acquiriſ compaternitas: cum canon hoc ponat ꝓ ratione, q2 ſunt vna caro effecti. Item ſi hec eſt cauſa quare ꝯtrahatur compaternitas, quia vna caro eſt effectus cum ea: ergo per coitū fornicarium contrahitur compaternitas, quia qui adheret meretrici vnum corpus efficitur cum ea: vt. xxxij. q̄. iiij. in eo. nam ⁊ affinitas acquiritur per coitū fornicariū: vt. xxxv. queſt. iij. de inceſtis. et ca. nec eam. et contra de eo q̄ cogno. conſang. diſcretionem. Quidam tamen refugiunt dicere q̄ per fornicarium coitū contrahatur compaternitas, cū compaternitas ſit vinculū ſpirituale.

Cōpaternitas an per fornicariū coitū ꝯtrahaſ. ij. ps.

¶ Econtrario.

¶ Hec eſt. ij. pars q̄. in qua ponunſ duo caſus in quibus quis poteſt habere duas cōmatres. Jo. de fan.

g ¶ Econtrario, ſed non ſunt ꝯtraria, q2 in alio caſu intelliguntſ, vt dicit h.

Qui ſpiritualē h3. ¶ Caſus. Hec duo ca. vt dicit h. in eodē caſu loquunſ. S3 in pmo caſu d2 q̄ aliq̄ pōt habere duos cōpatres, quorum ſecundus ſuſcepit filiū primi de alia vxore. In ſcdo dicit q̄ quis poteſt habere duas cōmatres, quarū ſcda ſuſcepit filiū prime ex alio viro. Et dicit h. q̄ poſſunt intelligi tā de paternitate q̄ pceſſit matrimoniū ſiue carnalē copulā, q̄3 de illa q̄ ſequiſ, ⁊ filius tantū vnius ꝯiugū ſuſcipiſ. Eſt ergo caſus pmi ca. tal. Martinus et Berta ſunt coniuges: ⁊ Martinus ex alia vxore vel ꝯcubina habet filium quē Joannes de ſacro fonte ſuſcepit: et ſic efficiſ compater Martini. dicit hic q̄ mortuo Martino Joānes licite ducit Bertā in vxorē, niſi aliud impediat, ⁊ ſic illa habebit duos compatres.

h ¶ Qui ſpiritualē. Sic incipe ꝯſtructionem. liceat ei q̄ ſpiritualē habet ⁊c. Sed obijciſ: ſi vxor mea leuauit filiū alicuius de ſacro fonte, mihi acquiritur compaternitas per eam: vt. §. pxi. ca. queriſ ſi aliquis leuat filium eiuſdem de ſacro fonte quē habet ex alio viro, an mihi per eā acquiraſ cōpaternitas. Ad hoc reſpondet cardinalis q̄ coniuges ſibi cōmunicāt actiones, ſed nō paſſiones. que enī vnus ꝯiugū agit, reliquus intelligitur agere, cum ſint vna caro. Sed per hoc nō aſſignaſ ratio diuerſitatis qua queritur quare actiones communicant, ⁊ nō paſſiones. dicas ergo q̄ cum ego nullo modo ſim pater huius pueri, nec carnalis, nec adoptiuus, nec ſpūalis: non poſſum dici cōpater ſuus, q̄ non ſim pater ſpiritualis, patet. q2 ſi-

Actiones ſed non paſſiones cōicanſ inter cōiuges.

lia mea licite copulatur ei. Itē filius me⁹ ⁊ ille puer non ſunt fratres ſpirituales: ergo ego nō ſuꝫ pater ſpiritualis ipſius. Jo.

Quiſpūaľ. Duo hec ca. in eodem caſu loquunť: ſed in pͥmo caſu dicitur ꝙ aliqua poteſt habere duos cōpatres quorū ſecūd⁹ ſuſcipit filiū primi de alia vxore. in ſecūdo diciť ꝙ quis pōt hr̄e duas commatres qn̄ ſecūda ſuſcipit prime filiū de alio viro.

a Poſt vxoris obitū. ¶ Caſus. Sicut in precedentica. diciť ꝙ aliqua pōt hr̄e duos compatres: ſic ⁊ in hoc ca. diciť ꝙ aliquis pōt habere duas cōmatres. Martinus habet Bertaꝫ in vxorem. illa habet ex alio filium quē Maria ſuſcepit de ſacro fonte: et ſic efficiť cōmater Berte, et non Martini: quā Mariā Martinus licite poteſt ducere in vxorē mortua Berta: et ſic habebit duas cōmatres.

a Neqꝫ crederet aliqͣs ꝙ cognatio ſpūalis acqͥreretur marito ꝑ vxorem ſuā, ſicut ⁊ cognatio carnalis ꝙ ſicut oēs ꝯſanguinei vxoris ea mediante efficiunť viro affines, ita cōpatres ⁊ cōmatres vxoris efficerenť marito per eā cōpatres ⁊ cōmatres, hoc negat hic.

Post vxoris obitū cū cōmatre vxoris viri ſuperſtitis ꝯiugio copulari nulla videť authoritas vel ratio ꝓhibere. neqꝫ[a] em̄ cognationi carnis cognatio[b] ſpirit⁹ cōparať[c], neqꝫ ꝑ vnionē[d] carnis ad vnionē[e] ſpirit⁹ pertrāſiť. Notādū vͦ eſt ꝙ aliud eſt cōmatrē[f] alicui⁹ cognoſcere, atqꝫ aliud derelictā ab aliquo cōmatrem alicuius fieri. Authoritas illa Nicolai pa. ⁊ Calcedoneñ. ſynodi illū ꝓhibet cōmatris ſue vxoris matrimonio copulari, qui vxori ſue debitum reddidit poſtqꝫ illi⁹ cōmater extitit. Illa vero authoritas Triburienſis[g] cōcilij illos permittit matrimonio copulari, cuius vxori poſtqꝫ a viro ſuo derelinquiť, illi⁹ cōmater efficiť, nec poſt cōpaternitatē a viro ſuo cognoſciť. Queriť autē an vxor cū marito in baptiſmate ſimul debeat ſuſcipere puerum.

De his ita ſcribit Urban⁹. ij. Uitali epiſcopo Brixie.

Uxor ſimul cum viro filium alicuius in baptiſmate non ſit ſuſcipiens.

Quod autē vxor cū marito in baptiſmate ſimul nō debeat ſuſcipere puerū, nulla authoritate reperiť[h] ꝓhibitū: ſꝫ vt puritas ſpūalis paternitatꝭ ab oī labe ⁊ infamia[i] cōſerueť imunis, dignuꝫ eſſe decernimus vt vtrìqꝫ inſimul ad hoc aſpirare minime p̄ſumāt: qꝛ vͦ piaculare flagitiū cōmiſit q̇ duab⁹ ꝯmatrib⁹ velut duabus ſororibus nupſit: magna iuxta modū culpe penitētia ſibi dꝫ iniūgi. Illud vͦ Triburieñ. ꝯci. q̇ ſpūalē hꝫ cōpatrem ⁊c̄. ante hāc[k] ꝓhibitionē dictū intelligiť: vel vxor[l] cōmater accipiatur non ex eodem filio cū viro, ſed ex alio.

Queſtio.v.

Quod autē[m] clādeſtina cōiugia fieri nō debeāt. Euariſt⁹ papa teſtať ſcribens epīs Aphri-

b Cognatio. ſ. ſpiritualis.

c Cōparať. i. aſſimilať in hoc ꝙ per vxorē acquiriť, ⁊ hoc melius exprimit ſtatim, neqꝫ em̄ ⁊c̄.

d Per vnionē. ſm̄ hoc reprobať intellect⁹ G. vtrū qͣs poſt cognoſcat, vel non: vt. j. §. ſequenti.

e Ad vnionē. Precedentem matrimonium ſiue carnalem copulam: aliter bene pertranſireť, niſi cum filius alterius tantum ſuſcipitur.

Notandū vͦ. ¶ Hec eſt. iij. pars. q. ſm̄ Jo. de fan.

Caſus. Nūc Gra. ſoluit p̄dictā contrarietatē, et male ſm̄ H. dicit em̄ ꝙ ſi vxor mea efficiť ꝯmater alteri⁹: ſi vxorem meā poſtea cognouero, ea mortua nō potero ꝯhere cū ꝯmatre ipſius: ſecus autē ſi eā nō cognouero.

f Cōmatrē vxorē ſuā iam factā cōmatrē alicuius. i. poſtqꝫ eſt effecta cōmater alicuius femine quo caſu non pōt ducere aliā feminā vxore mortua ſm̄ Gra.

g Triburiēſis concilij. Melius diceret Paſchalis tamen idem eſt caſus.

Quod aūt. ¶ Caſ⁹. Hoc ca. diuidiť in duas partes. In pͥma qͥriť an vxor ſimul cū marito debeat ſuſcipere puerū de ſacro fonte. Et rn̄det ꝙ non. In ſcd̄a parte ꝓhibeť ne qͣs ꝯhat cū duab⁹ cōmatrib⁹ vel ſororibus: qꝛ piaculare flagitium eſt ⁊ damnoſum.

h Reperitur. j. de conſe. diſt. iiij. non plures. Contra Leo papa, quē cōſtat ipſius p̄deceſſorem fuiſſe, ſtatuit nō debere ad ſuſcipiēdum puerū de baptiſmo plures accedere. quō ḋr hic nulla authoritate īueniť ꝓhibitum? Sꝫ licꝫ hoc ſancitū fuerat, nōdū tamē in man⁹ legētiū venerat. Uľ forte vir et vxor non reputātur plures: cū vna caro eſſe ꝓbentur. ꝫ. e. c. ſi quis. † Uel dic vt not. ex̄ de cog. ſpi. c. vl.

i Et īfamia. de facto Crederēt em̄ ſtu'ti aliquā ꝓximitatem inter eos cōtrahiſſe ſimul ſuſciperēt. Sed etiā ſuperfluum eſſet vt vterqꝫ ſuſciperet, cū ex ſuſceptiōe alterius vterqꝫ compater efficiatur. de cōſuetudine eſt tamen in quibuſdam locꝭ ꝙ vterqꝫ ſimul ſuſcipit.

Illud vͦ. ¶ Caſus. Finis premiſſi ca. videť ꝯtradicere illi ca. q̇ ſpūalē. ſicut et duo prima ca. Et ideo Gr. alio modo vult ſoluere predictā contrarietatem, dicēs ꝙ illud qḋ dictum fuit in illo ca. q̇ ſpiritualē. dictuꝫ fuit ante ꝓhibitionē in premiſſo ca. factam. vel ibi vxor accipiť ꝓ cōmatre, nec ex eodem filio cum viro, ſed ex alio. Et hoc vltimum tenet H. et alij doctores.

k Ante hanc. precedētem Urbanum: que contraria eſt ei quo ad finem. ꝫ. e. proxi.

l Uel vxor. Meli⁹ dixiſſet, vel vir compater efficiať, non ex eodē filio cum vxore, ſed ex alio: ſꝫ variat ſexum, quia ponit in femineo genere eundem caſum quem poſuit in maſculino in ca. q̇ ſpiritualem vbi eadem permittitur habere duos compatres.

Quod autē. ¶ Hec. q. diuidiť in iiij. partes: in pͥma quarū ꝓbať ꝙ mr̄imonia clādeſtina nō debēt fieri: ſꝫ legitima, ⁊ ꝑ ſacerdotē: alѕ niſi ꝯſenſus ꝯcurrat legitim⁹, non valet qḋ actū eſt. Scd̄a ibi: ſꝫ queriť. Tertia ibi: nec illḋ. Quarta ibi: ſꝫ obijciť. Jo. de fan.

Caſus. In themate fuit ꝓpoſita qō an clādeſtina deſpōſatio p̄iudicet manifeſte. Et dicēdū eſt ꝙ p̄iudicat ſi de ea ꝯſtet: nō em̄ deficit ius, ſꝫ ꝓbatio. Clādeſtina tn̄ matrimonia fieri non debēt, qꝛ ꝓbari nō poſſunt: vnde q̇ ad eccleſiā manifeſtā preiudicant clandeſtinis.

m Qḋ autē. Hic depingiť. q. v. ⁊ erat in themate in qn̄to loco queſitū an clādeſtina deſponſatio manifeſte preiudicet. Et quidem preiudicaret ſi conſtaret de ea. ex de-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN